

Dobré jedlo: Voda bohov

19.4.2026 - Jozef Kolečák | Týždeň

Sprevádzate svojich priateľov z Čiech po Slovensku a potrebujete urobiť krátky nákup. Čakáte ich pri pokladni, no nikde ich niet. Len zrazu začujete výkrik: „Kde to jsme? V lázních?“ Nájdete ich fascinovane hľadiť na opulentne pestrú zostavu slovenských minerálnych vôd.

Našincovi to už ani tak nepríde, musí ho na to upozorniť cudzinec, aby to množstvo minerálnych vôd vôbec začal znova vnímať alebo ich zaregistroval. Až neskôr mu dôjde, že naozaj: aj v tom najmenšom obchode nájde výber minimálne štyroch stredne až silno mineralizovaných vôd, ktoré sa kedysi volali liečivky. Ak však navštívi väčší supermarket, pokojne sa mu môže stať, že v ponuke je až desať minerálnych vôd s rôznym zložením a účinkom. Možno dokonca existuje obchod, ktorý ponúka všetkých dvadsaťštyri oficiálne uznaných slovenských minerálok.

Pre porovnanie, v Česku majú takých vôd uznaných len desať. Slovensko bolo kedysi vyhláseným zdrojom liečiviek a na viedenskom dvore o tom veľmi dobre vedeli. Sulinku pila dokonca krásna a chudorľavá Sisi, Korytnicu zas preferoval cisár František Jozef. Dalo by sa s jemným preháňaním povedať, že Slovensko malo a má na každú boľáčku nejaký ten prameň. O tom už napríklad niečo vedeli aj starovekí Rimania, ktorí na našom území postavili zopár rímskych kúpeľov, ktoré využívali miestne termálne pramene. Tí boli vlastne prví, ktorí začali liečivú termálnu vodu systematicky využívať a okolo nej postavili celý rad spoločenských rituálov. Tie v rôznych podobách naša civilizácia využíva dodnes.

<https://www.tyzden.sk/lifestyle/134282/dobre-jedlo-voda-bohov>